

UNITÁRIUS ÉRTESEITŐ

Unitárius Egyház — Budapesti Unitárius Egyházközség — Unitárius
Missióház Hivatalos Lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Koháry-utca 4.
Telefon: Aut. 174—24
A kéziratok minden hónap 10-ig,
illetve 20-ig küldendők be

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési ára egy évre 4 P.
Előfizetési díjak az Unitárius Egyház-
község (Budapest) címére küldendők.
Postacsekkszám 30.400

Főszerkesztő: **BARABÁS ISTVAN** ♦ Felelős szerkesztő: **IVÁN LÁSZLÓ**

95—1932. szám.

Meghívó.

A Budapesti Unitárius Egyházközség Kezeli Tanácsa 1932 március 7-én (hétfőn) délután 5 órakor a tanácsteremben

évnegyedi rendes ülést tart,

melyre a Tanács tagjait szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1932 február 22.

dr. Kozma Jenő s. k.
gondnok.

Józan Miklós s. k.
lelkész-elnök

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldetnek. 3. Elnökileg elintézett és folyó ügyek. 4. Folyó pénztári számadás az 1931. évről. 5. Alapítványi számadás az 1931. évről. 6. U. P. levele. 7. 1932. évi költségvetés revíziója. 8. Szövetség-utcai Ház költségvetése 1932. évre. 9. Bizottsági jelentések. 10. Tisztújítás előkészítése. 11. Köri közgyűlésre egy képviselő kiküldése. 12. Székesfővárosi óradíjak. 13. Időközben érkező ügyek. 14. Indítványok.

NB! 1932 márc. 2-án (szerdán) d. u. 5 órakor Hit- és nevelési bizottság.
1932 márc. 3-án (csütörtökön) d. u. 6 órakor Gondnoki értekezlet.
1932 márc. 4-én (pénteken) d. u. 5 órakor Gazdasági Bizottság.

Számadó és tisztújító évi rendes Közgyűlés a templomban 1932 március 20-án (vasárnap) délután 5 órakor.

A mélységből . . .

Szomorú híreket kapunk erdélyi unitárius testvéreinkről. A sors kegyetlen keze rájuk nehezedett. Szorongó szívvel néznek a jövő elé. Veszélyben vannak iskoláik s ezekkel együtt az ifjúság, a jövő remény-sége.

Az *Értesítő* olvasóit a múlt évben sorozatos cikkekben tájékoztattuk az erdélyi unitárius egyház helyzetéről. Beszámoltunk az 1930. évi főtanácsi ülésnek arról a határozatáról is, amellyel a székelykeresztúri főgimnázium felső tagozatát beszüntette, de megengedte, hogy az erdélyi unitárius és magyar társadalom a maga erején fenntarthassa.

Az 1931. év csapásai most már a kolozsvári főgimnázium felső tagozata fenntartásának lehetőségét is kérdésessé tették. Az állam az egyház államsegélyét 11 millióról 2 millióra szállította le. Ez az intézkedés alapjaiban rázta meg az egyházat és kolozsvári főgimnáziumot.

A helyzetet súlyosbítja 36 falusi elemi népiskolájuk és tanítóinak kétségbeejtő állapota. Az egyház ma az előtt a súlyos kérdés előtt áll, hogy választania kell elemi iskolái és a kolozsvári főgimnázium felső tagozata között. Akármelyiket áldozza fel, gyógyíthatatlan sebet üt saját testén.

Nem árulunk el vele titkot, hiszen a napilapokból mindenki tüzetesen ismeri az erdélyi magyarság s abban az unitárius egyház és hívek anyagi és lelki állapotát. Mégis azt tartjuk, hogy most, a válságnak talán legnehezebb napjaiban föl kell hívnunk olvasóink szives figyelmét az erdélyi unitárius egyház megrendítő sorsára. Mert hiszen a 350 éves székely-magyar unitárius kultúra élet-halál kérdéséről van szó. A fejsze az erdélyi magyar unitárius egyház fájának gyökerére vettetett.

A magyarországi unitárius társadalomnak föl kell figyelnie az Erdélyből hallatszó S. O. S. kiáltásokra. Tudnia kell minden jó unitárius embernek, hogy a mi életünk Magyarországon bizonytalan élet, ha a törzs odaát elkorhad. Már pedig ez lesz a vég, ha az erdélyi egyház leszoríttatik a kultúrtényezők sorából. De hát hogyan tarthatnák a posztot, ha az anyagi tőke pusztulása után most már a reménység tökéjét kénytelenek fölélni?

Hallgassa meg mindenki a mélységből jövő segélykiáltást és cselekedjék szívének indítása szerint!

Unitárius templomszentelés.

Kicsiny egyházunk életében minden templomszentelés nagy jelentőséggel bír. Kettős figyelemmel kell fordulnunk az 1932 február hó 14-én felszentelt unitárius imaház felé, amelynek létrejötte és története sok érdekes és egyben szomorú igazságra tanít meg bennünket. A trianoni békeszerződés következtében a magyarországi unitáriusok száma a városokon gyarapodásnak indult. A szülőföldjüket elvesztett székely unitárius emberek idekint a magyarországi részeken elsősorban is városlakók lettek. Legnagyobb részük az ország fővárosába, Budapestre került. A még XIX. századi Koháry-utcai templom szüknek bizonyult a megnövekedett számú hívek lelki gondozásának ellátására. Amerikai és angol testvéreink áldozatkészsége és a székesfőváros nagylelkűsége lehetővé tette, hogy a Rákos-utcában új templomban, elvesztett szülőföldjükre emlékeztető környezetben imádkozhassanak Istenükhöz. A két templom is kevés, mert a város nagy terjedelme, a nagy szegénység és a távolságok nem engedik meg minden hívőnek azt, hogy az unitárius hívek elhelyezkedése szempontjából különben sem túlságosan szerencsés helyen fekvő templomokat felkeressék. Az egyház vezetői ezt belátva, megkezdik Budapesten is a szórványistentiszteleteknek a tartását. Ilyen szórványistentiszteleti hely volt a Misszió Ház templomának elkészüléséig a VIII. kerületi Csobánc-utcai iskola. 1930-ban indul meg az újabb székesfővárosi szórványgondozói munka. Lelkes világi emberek összegyűjtik a környékükön lakó híveket s amikor elégséges számban vannak együtt, havonta egyszer vagy kétszer istentisztelet tartatik részükre. A X. kerületben, a m. kir. államvasutak főműhelyének lakótelepén és a közelebb lévő telepeken nagyszámban élnek híveink. Ezek részére az első istentiszteletet 1930 november 23-án tartottuk a MÁV telepi iskola termében s azóta havonta kétszer rendszeres istentiszteleteket tartottunk számukra. Kedves, meleg otthon volt ezeken az alkalmakon az iskolaterem, ahol felnőttek és gyermekek együtt ülve a padokban, tényleg mind gyermekek, Istennek gyermekei, Jézusnak tanítványai voltak. A sors kedvező fordulata egy váratlan imaházhoz juttatta a MÁV-telepi protestánsokat. A róm. kat. egyház a MÁV-telepen egy új templomot épített s így az általa használt kápolna használaton kívül helyeztetett. A MÁV műhelyfőnöksége a kápolnát protestáns istentiszteletek tartásának a céljára átadta a három magyarországi protestáns egyháznak, akik annak belső

berendezési költségeihez egyenlő arányban 200—200 pengővel járultak hozzá.

Az imaház unitárius részről való felszentelése és ünnepélyes átvétele 1932 február 14-én délután 4 órakor történt meg. A kicsiny, de melegtónusú imaházat a környékbeli hívek és érdeklődő másvallásúak zsúfolásig megtöltötték, de örömmel láttuk soraikban más kerületekben lakó presbitereinket és híveinket is, akik eljöttek, hogy együtt örvendezzenek az örvendezőkkel. Dr. Csiki Gábor missziói lelkész, a szórvány eddigi lelkes gondozója, emelkedetthangú imájában emeli Istenhez az áhítatos lelkeket, beszédében pedig rámutat annak fontosságára, hogy unitáriusságunk, vallásosságunk mellett, a magyar nemzet mai életében éppen fajiságunk megbecsülésével játszunk kicsiny számarányunkon felüli szerepet. Egyben felhívja a hívek figyelmét arra, hogy minden sikerünknek titka a hagyományos unitárius összetartás érzésének a fejlesztése és megtartása volt és marad a jövőben is. Az Úr asztala előtt Ferencz József ágendált, aki a megpihenésre és erőmerítésre hívta fel a hívek figyelmét. Az istentiszteletet az ifjúsági dalárda szép énekszáma és ifj. Bodóczy Sándor hegedűjátéka tette gyönyörködtetőbbé. A templomi ünnepséget követően diszközgyűlést tartottunk, ahol dr. Csiki Gábor megnyitója után Bodóczy Gábor presbiter, szórványgondnok határozati javaslatot terjeszt elő, amelynek értelmében a közgyűlés jegyzőkönyvileg mond köszönetet a MÁV műhelyfőnökségének áldozatkészségéért. Dr. Tóth György, a m. kir. kúria bírása, egyházközségi gondnok tart ünnepi beszédet. Hangsúlyozza a mai összejövetel fontosságát s rámutat arra, hogy csak a világi papok segítő munkássága mellett halad előre és virágzik az egyház élete. Példa rá éppen ez a szórvány, ahol Bodóczy Gábor és lelkes szórványgondozó társai éppen a mai ünnepen kapják meg szívük mélyén ernyedhetetlen munkásságuknak megérdemelt jutalmát, az egyházközség külső elismerése és köszönete mellett. Beszéde további részében az unitarizmusnak alapvető tételeit tárgyalja és felhívja a gyülekezet figyelmét arra, hogy a hit kérdéseiben, az elindulási pontokban egyek vagyunk többi protestáns testvéreinkkel is, akikkel együtt imádkozunk az újonnan felszentelt hajlékban az egy igaz Istenhez. Isten szeretete és embertársaink szeretete az az egészséges szociális irányzat, amely a mai kor számos véglete és eltévelyedése között megmutatja az egyedüli helyes életösvényt. A lutheránus egyház testvéri örömét Mayba Vilmos kőbányai evangélikus lelkész, a református egyházét Pap Dénes presbiter, körzetgondnok tolmácsolta.

A MÁV műhelyfőnökségét annak vezetője, Máthé József főfelügyelő és Kont Árpád felügyelő urak képviselték.

Istennek hajléka légy megáldva, hogy az ott imádkozók nyerjenek enyhülést, hitet és reménységet! (f. j.)

Bankmentő lelkészek.

Mégis csak van valami köze a vallásnak a pénzhez, a pénz sorsának irányításához is. S jó, hogyha a lelkész nemcsak a templom szűk falai között, hanem az élet piacán is hallatja szavát. Példa rá az alábbi eset. A mai gazdasági válság miatt egymásután buknak meg a bankok Amerikában is. Így történt, hogy Davenport városban (Iowa állam) is bajba került egy bank, amelyet addig mindenki szilárdnak és meg-ingathatatatlannak tartott. A bajokat fokozó alaptalan félelem, a pánik, ami sajnos, mind általánosabbá válik mindenütt, ezt a bankot is kikezdte. A betétesek megrohanták és egy nap alatt sokszáz millió dollárt vettek ki a bankból. S ekkor valami szokatlan dolog történt amit egy, a Manchester Guardian szerkesztőjéhez intézett levél így ír le:

„Az Úrnak két köztisztelőben álló szolgája, akiknek szavában a városban mindenki bizott, megjelent a bank gyűléstermében és beszédet tartott az ott összegyűlt tőkészeknek, akik azt hitték, hogy veszélyben van minden keresetük, amit hosszú évek fáradságos munkájával gyűjtöttek s hangosan követelték vissza a pénzüket. A két lelkész beszédének a hatása valósággal csodaszámba ment. Bebizonyosodott a nagy igazság, hogy egész modern gazdasági életünk alapja a hit és a bizalom. A pánik megszűnt és nemcsak a régi betétesek hagyták ott vagy vitték vissza betétjeiket a bankba, hanem még új betétesek is jelentkeztek. A bank iránt való bizalom ma erősebb, mint valaha. Igaz, hogy egy napig egy kis zenekart is beállítottak a bank előcsarnokának a karzatára, hogy vidám muzsikájával elűzze a betétesek lelkéből ijedelmét és sötét képzelődését, a bizalom és a jóreménység helyreállításának a legfőbb tényezője azonban az evangélium két szolgájának a beszéde volt.“

Ez az eset — jegyzi meg a lap — bizonyosság a hit nagy ereje mellett s egyben figyelmeztetés az üzletembereknek, hogy fokozott megbecsülést tanúsítsanak az egyházzal szemben, amely éppen akkor segít rajtuk, amikor ők magukon segíteni már nem tudnak. Csaknem minden nap hallják egy-egy világhírű politikus vagy közgazdász

nyilatkozatát, hogy a szörnyű világválságon segíteni csak a nemzetek közötti kölcsönös bizalom helyreállításával lehet. Úgy van! A kölcsönös bizalom feltétele azonban az igazságosság, amelynek hirdetésére Krisztus evangéliumának szószólói, az egyházak vannak hivatva. „Let the minister bless the market place.“ A lelkészek az evangélium igaz szavával lépjenek az élet piacára s váltsák meg vele a világot. „Itt az idő, most vagy soha.“ Cs. G.

Bölöni Farkas Sándor

Unitárius Iparosok és Kereskedők Köre

Egyháztársadalmi életünk színben gazdagodik az új egyesülettel, mely 1932 január hó 31-én tartotta meg alakuló közgyűlését az Unitárius Misszió Ház gyülekezeti termében. Budapesten és közvetlen környékén eddigi összeírásunk eredménye alapján 220 unitárius iparos- és kereskedőmesterről és segédről tudunk, akik sajátos életkörülményeik folytán részben vagy egészben távolmaradtak az egyháztársadalmi élettől. Az új egyesületnek és az egyház vezetőségének jut az az igazi missziós feladat, hogy ennek az alakulásnak nagy fontosságára egyfelől iparos és kereskedő testvéreink, másfelől összes többi egyháztagjaink figyelmét reáirányítsa. Mert ha a kölcsönös segítség gondolata fokozatosan kiépül, az egymásba kapcsolódó láncszemek munkásságának meglesz a maga megérdemelt jutalma és gyümölcse. A megalakulásnak különös érdekességet kölcsönzött az a körülmény, hogy éppen az idei télen van száz esztendeje annak, hogy egy lánglelkű unitárius székely, történelmi nevezetességű utazást tesz az Amerikai Egyesült Államokban. Hazatérte után megírt tanulmánya: Utazás Észak-Amerikában, egy év alatt két kiadást ért el, s elsősorban is az új világ ipari és gazdasági kérdéseire vet éiénk világot. Gróf Széchenyi István ezt a munkát kora egyik legjelesebb termékének tartotta s igen sok közgazdasági reformtervéhez merített belőle inspirációt.

Az új egyesület elnöke Berde Lajos cipésmester, alelnökei: Nagy Áron asztalosmester és Szabó Dénes nagykereskedő, főtitkára: Deésy Zoltán joghallgató, pénztárosa: Szőke Ferenc, ellenőrei: Kovács Miklós és Rigó Ferenc. Egy 12 tagú választmány és számvizsgáló-bizottság biztosítja a beindított munka sikerét. Az alakuló közgyűlés a megalakítás körül kifejtett munkásságuk elismerése-

képen dr. Csiki Gábor missziói lelkészt díszelnökké, Ferencz József hitoktató segédlelkészt tiszteletbeli főtitkárrá választotta meg.

Reméljük, hogy ennek az egyesületnek a munkássága, a többiekkel párhuzamosan emelni és gazdagítani fogja unitárius egyháztársadalmunk életét. (fj.)

Az E. Főtanács határozata a belső emberi javadalom megosztásáról.

Az 1930. évi főtanácsi gyűlés a belső emberi (lelkész, tanító, kántor-tanító, kántor) javadalom megosztásáról szóló törvény 18. §-át a következőképpen módosította:

A tisztviselő halála esetén az özvegy és kiskorú árvák az egyházi és egyházközségi javadalomban a halálozást követő hónap elsejétől számított három hónapig maradhatnak, amely idő után őket a nyugdíjszabályzat 15. §-a szerint az egyházi nyugdíjintézetől illeti meg ellátás. Ezenkívül az özvegyet és kiskorú árvákat az egyházi lakásban három hónapi lakásjog illeti meg a férj, illetve atya elhalálozása után, mely időn túl kötelesek a lakást az egyház, illetve egyházközség szabad használatába visszabocsátani.

Mikor tartasuk az egyházközségi közgyűlést?

Az egyházközségi közgyűlésről az *Értesítőben* már több alkalommal szó esett. Minden alkalommal az volt a felszólalás alapja, hogy a közgyűlési tagok igen gyéren látogatják a közgyűlést. Ez a helyzet ma is fennáll. Sokféle magyarázatát lehetne találni a részvétlenségnek. Ezek között nem utolsó helyen áll a hívek szétszórtsága.

Erre való tekintettel különös figyelmet kellene fordítani a *nap-sakra*, amelyben a közgyűlést tartani akarjuk. Fennálló viszonyaink közepette közgyűlés tartására a legmegfelelőbbnek a *vasárnap* s annak is délelőtt 10 órája mutatkozik. 10—11 között lehetne a közgyűlés, amit 11—12 között megszakítana az Istentisztelet s ezután 12—2 között folytatólagosan közgyűlés. Főtanácsi és köri közgyűléseinken évtizedek óta így tartják az üléseket. Ennek a beosztásnak azonban pillanatnyilag akadálya az a körülmény, hogy most fél 10—fél 11-ig a reformátusok tartanak templomukban istentiszteletet.

Maradna egyedüli lehetőségnek az eddigi gyakorlat — Isten-tisztelet után 12 órai kezdet. Igaz, hogy közgyűléseink nagyon hosszú tartamúak, de ez a napszaka mégis megfelelőbb, mint az este 5 órai. Ebben az esetben csak 8—9 órakor lenne vége az ülésnek, amely választások alkalmával alig végződhetne 3—4 óránál rövidebb idő alatt.

Azt kívánni már most egy pestszentlőrinci közgyűlési tagtól, hogy este 9 órakor induljon haza Pestről, nem igen lehet.

Így ismét előállana a sokszor fölpanaszolt az a helyzet, hogy a közgyűlésen kevesebben lennének jelen, mint az egyes bizottsági üléseken.

A presbitérium legközelebbi ülésén bizonyára megtalálja az utat-módot a lehető legjobb megoldáshoz, ami annál inkább kívánatos, mert az egyházi főhatóság által közelebbről jóváhagyott ügyviteli szabályzat most már megszabja a határozatképességhez szükséges tagok számát is.

Az Egyistenhivők egyetemes keresztény egyháza.

(Röviden: **Egyetemes keresztény egyház.**)

Minden igaz keresztény lelket mély fájdalom fogja el, ha látja, hogy a Jézus Krisztus tiszta Egyistenhitén felépített egyetemes keresztény vallás hova jutott, hányfelé szakadt. Miért kellett a legtisztább Egyistenhitnek átfolynia a felekezetek szertehúzó medreibe? . . . mikor Egy az Isten s egy a Krisztus tanítása, tehát a hit is csak egy lehet.

Legfeljebb arról lehetne szó, hogy a felekezetek: Az Egyisten Hit egyetemes közös törzséből fakadó fejlődési fokozatok, amelyek a lelki élet mai fejlődési fokán egyformán magasztosak és egyformán élvezik az erkölcsi életnek azt a boldogító hatását, amely legtökéletesebben a krisztusi szeretetből sugárzik mindnyájunk lelkébe.

El kell tehát újból jönnie Jézus Krisztusnak (mindnyájunk lelkében), hogy visszaállítsa az egyetemes krisztusi kereszténységet.

Sokan a világ legjobbjai közül — úgy az egyik, mint a másik részen — hosszú évszázadok folyamán, a tiszta krisztusi kereszténység visszaállításán fáradtak. S ma már odajutottunk, hogy a művelt világ minden vallása az Egyistenhit felé törekszik s az egész kereszténység lényegében Egyistenhivőnek vallja magát. Csak az Isten személyére nézve vél egy része (a háromságban) megoszlást.

De vélekedjék a világnak ez a része bármikép: Az Isten Lélek, s mint ilyen lényegében Egy, akiről mint személyről csak szívünk érzelmei szerint megszemélyesítve szólhatunk.

Jézus Krisztus és az apostolok ama kijelentései, hogy:

„Az Úr, a mi Urunk Istenünk Egyetlen Egy.“ (Márk ev. 12 : 29.),

„Nincs más Isten, csak Egy.“ (Pál ap. I. lev. Korint. 8 : 4.) s

„Egy az Isten“ (Márk ev. 12 : 32. és Pál ap. I. lev. Timót 2 : 5.)

az Isten egységét semmiképen megosztani nem engedik.

De nem is szükséges (habár nem is lehet) az Istenséget bármikép is megosztani s Jézust — az Egyistenhit világánál — Istenné emelni. Jézus az emberiség életében mint ember is olyan nagy, magasztos és fenséges s tettei oly isteniek (Isten akarata szerint valók), hogy nincs is szüksége, hogy Istenné emeljük.

Jézus Krisztusban látjuk a tökéletes embert, akit, ha nem is imádunk Istenként, de követjük egész a Golgotáig s mennybeszálló lelkének megdicsőüléséig.

De világszerte ébred is már az a tudat, hogy Jézus Krisztus az emberiség legfőbb eszményképe s legnagyobb tanítómestere, aki életével Istenről a legtökéletesebb képet adta s ezzel nekünk példát mutatott, hogy életünkkel mi is Isten felé törekedjünk.

Jézus Krisztus lelkében a mindenható Isten a legfölségesebben és legteljesebben nyilvánult. Ő a világföntartó Szeretetnek legtökéletesebb megszemélyesítője az emberiség életében.

Az ő életéből és tanításaiból tudjuk, hogy a Szeretet soha el nem múlik, amíg Isten van az égben és Anyák a földön, akik lelkükkel odahajolnak az Örökélet Urának Lelkéhez, hogy új életet adjanak, a maguk életük virágszirmai helyén az örök Szeretetnek gyümölcsöt fakasszanak.

Az Egyistenhit legfenségesebb elvei, amelyeket Jézus Krisztus foglalt ily tökéletes összhangba s amelyekre az Egyistenhivők egyetemes keresztény egyházát alapította, a következők:

A világ és az ember élete az Isten végtelen akaratának és hatalmának legfőbb igazsága. Isten az Ő végtelen hatalmának és akaratának igazságából teremtette az embert s beállította őt az élők sorozatába, hogy rövid földi élete folyamán maga szerezzék meg az élet boldogságára s az örök üdvösségre való érdemeket.

Ez az ember életének igazi rendeltetése.

De az emberiség (egész) élete sem tervnélkülvaló folyamat, nem rendszertelen esetlegességek összessége.

Az emberiség életfolyama nem céltalan bonyodalmak és katasztrófák zürzavaros egyvelege, hanem a szabad emberi akarat mellett is érvényesülő világkormányzó hatalomnak, az Isten szerető gondviselésének tervszerű megnyilvánulása.

S végül a cél, amelyért élünk, amelyért úgy az egyeseknek, mint a nemzeteknek és népeknek küzdeniök és tűrniök kell, a legszebb és legmagasztosabb: az örök boldogság birtoka. A léleknek visszatérése Istenhez, ahonnan származott, ahol az örök boldogság értékei rejlenek számunkra.

S mivel mindezt közös testvéri munkában vagyunk hivatva elérni s valamennyien testvérek, egymás istápolói, segítői s egy nagy örökség birtokosai vagyunk — ez a mi legfőbb isteni rendeltetésünk.

Jézus Krisztus, bár lélekben isteni, mint minden ember, akit Isten lelke vezérel, földi életében — mint maga is több ízben kijelenti — ember volt. Csak sokkal tökéletesebb és sokkal fenségesebb, mint mi, s annak az emberi életnek a megnevesítésére törekedett, amelyet mi élünk s amelyen az ő tanításai szerint a tökéletesség örök üdvéhez közeledünk.

Gyönyörűen mondja Pál apostol Timóteuszhoz írt első levelében (2: 5.): „Egy az Isten s egy a közvetítő is (példaadása és tanítása által) Isten és az emberek között: az Ember Jézus Krisztus.”

Hódolattal meghajolunk tehát az Ember-Jézus előtt, aki a benne megnyilatkozó legfőbb emberi bölcsesség folytán, oly mélygondolkodású és oly sokoldalú lángelme volt, hogy az ember és emberiség egész vallási és erkölcsi életét minden vonatkozásban bámulatos remekséggel tudta szabályozni.

Ő maga mindenben a tisztaság s az erkölcsi tökéletesség mintaképe.

Ő az a felsőbb ember, akiben minden ember megtalálja életének legfőbb eszményképét.

Jézus Krisztus lelkének megdicsőülése azonban (amit tévesen halálnak neveznek) erkölcsi nagyságát még nagyobb fényességben tünteti fel előttünk, mint élete.

Mily rendkívüli jellemerőt tanúsít a megdicsőült Jézus Krisztus a kereszten.

Így csak igaz ember tud megdicsőülni oly eszméért, amely az egész emberiségre való életcélja.

Jézus Krisztus igazi hivatását nem csupán földi életével, hanem inkább megdicsőült lelkének az emberiség életére való hatásával töltötte be.

A megdicsőült Krisztus mennybeszálló lelke képezi azt az erkölcsi nagyságot és rendkívüli jellemerőt, amely az egész kereszténységet Jézus életcéljának megvalósítására s az egész emberiséget lelki megdicsőülésére vezeti.

S mi volt Jézus életcélja ?

A lehető legszebb és legszentebb : az emberiség vallási megújodása, a bűn uralmának eltörlése, egy tisztább, nemesebb, Istenhez közelebbvivő vallásnak megalapítása.

S célját mégsem érhette el eddig egészen . . .

Mert az emberiséget a harmadik évszázad után (Kr. u. 325-ben) az Istenség fogalma — és Jézus Krisztus személye körül ketté osztották hivatalosan is.

Jézus életcéljának megvalósításához pedig azok járnak legközelebb s soha el nem maradnak, akik az emberiség megújodásában, a bűn uralmának eltörlésében, egy tisztultabb, nemesebb, Istenhez közelebb vivő vallásnak és egyháznak megalapításában az Ember-Jézust követik.

Az emberek másik része pedig az Isten-Jézust elérni, vagy a háromságot ésszel felfogni nem tudván, Jézus életcéljainak megvalósításában elmaradnak.

Mások pedig az Istenséget megosztani nem tudván, egyet sem követnek.

Ez adja a mai hitetlen, erkölcstelen világot.

Reményelem azonban, hogy el fog jönni az Egyistenhit és a tiszta erkölcs világraszóló uralma (Isten igaz országa), mert minden ember Istentől nyert lelkében születésétől magában hordja az Egyistenhit és az erkölcsi világrend csiráját.

Egyedül az Egyistenhit és az erkölcsi világrend szüntetheti meg az emberiség lelki válságát, amelynek a mai gazdasági válság csak külső tünete s mindinkább fokozódó fájdalmas megnyilatkozása.

Az Egyistenhit és a keresztény erkölcsi világrend érvényesülése jelenti az igazi vallást az emberiség életében, mert a keresztény erkölcs és szellem jelentheti csak a világ számára az igazságot, a megnyugvást, a megértést, a munka értékelését s annak eredményét és örömét is.

Polgár Lipót
nyug. gazdasági főfelügyelő.

Tisztújító közgyűlés. Az egyházi törvény értelmében az egyház-község választott tisztségei a 3 éves fordulón a folyó évi közgyűlésen választás alá kerülnek. Választás alá kerülnek: a gondnokok, pénztáros, jegyző és a presbiterek egyharmad része (14). Az egyház ügyei iránt érdeklődők szives figyelmét erre fölhívjuk. (—)

Özv. Rákosi Viktorné szül. Réczey Janka folyó évi február 1-én meghalt. Február 3-án temették a farkasréti temetőbe. Dr. Simon Mihály Pál atyánkfia anyósát gyászolja az elhunytban. Nyugodjék csendesen!

Barabás Áron MÁV. tisztviselő, presbiterünk folyó évi február hó 20-án házasságot kötött Mikullich Katalin r. kat. vallású hajadonnal. Koháry-u. templomunkban ugyanazon napon volt az egyházi esküvő is. Isten áldása nyugodjék meg a szent szövetségen!

A Március 6-i istentiszteletünket a rádió is közvetíti. Prédikál dr. Csiki Gábor missziói lelkész.

Istentiszteletek sorrendje március hó 1. felében.

H o l	Melyik napon	Melyik órában	Szolgálatot végzi
A) Templomokban:			
V., Koháry-utca 4	márc. 6.	d. e. 11-15	dr. Csiki Gábor
V., Koháry-utca 4	márc. 13.	d. e. 11	Barabás István
V., Koháry-utca 4	márc. 15.	d. e. 11	Józan Miklós
IX., Rákos-utca 3	márc. 6.	d. e. 10	Nagy Sándor
IX., Rákos-utca 3	márc. 13.	d. e. 10	dr. Csiki Gábor
IX., Rákos-utca 3	márc. 15.	d. e. 10	Ferencz József
B) Körzetekben:			
VI., Gömb-u. 53., elemi isk.	márc. 13.	d. u. ½4	dr. Iván László
X., MÁV Északi Főműhely	márc. 13.	d. u. 4	dr. Csiki Gábor
C) Pestkörnyéken:			
Kispest—Wekerletelep II. sz. iskola	márc. 20.	d. u. 4.	Ferencz József
Pesterzsébet, Erzsébet-úti elemi iskolában	márc. 13.	d. u. 4	Barabás István
Pestszentlőrinc, Kultúrház Rákospalota—Pestújhely Madách-téri el. iskolában	márc. 6.	d. u. 4	Barabás István
Debrecenben:			
Hatvan-u. 24	márc. 6.	d. e. 10	Józan Miklós
Hatvan-utca 24.	márc. 15.	d. e. 10	dr. Csiki Gábor